

פעילות משפחתית ליום כיפור

הזמנה לשיח לכל המשפחה:

- ? למה כלכך קשה לנו לבקש סליחה?
- ? מה יותר קשה – לבקש סליחה או לסלוח?
- ? ובכל זאת.... נקיים סבב בו נזמין את כל בנות ובני המשפחה לבקש סליחה מכל אחד. מבני.ות המשפחה על משהו.

"אני מוכן לא לאכול שוקולד
אני מוכן שלא יקנו לי צעצועים
אני מוכן שלא ירשו לי לצאת לשחק
אני מוכן....
העיקר – לא לבקש סליחה". (יהודה אטלס)

הזמנה לשיח:

- בואו ננצל את "היום מיוחד לביקורת חשבון החיים, להתמכרות שלמה לתביעות העליונות של הרוח האנושית" לבדיקה וחשבון נפש עצמי שלנו, במישורים שונים.
- ! נשים על השולחן 4 דפים על כל אחד כתוב: סליחה מעצמי / סליחה למי מבני.ות המשפחה / סליחה לקהילה / סליחה לסביבה - העולם.
- ! נבקש מהמשתתפות והמשתתפים לשתף בסליחה אחת או יותר שאני רוצה לשתף
- ! נקשיב לנושאים שיעלו, נשוחח עליהם, נבחין בשוני ובדימיון ביניהם.
- ! לבסוף, נזמין כל אחד.ת לכתוב על פתק הבטחה / יעד אישי לשנה הקרובה. את הפתקים נשמור במרכז ונפתח בדיוק בעוד שנה ונראה איפה אנחנו מול מה שכתבנו השנה...

"היה לעם יום מיוחד לחשבון הנפש עם עצמו בתור עם ועם בניו בתור בני עם.

יום מיוחד לביקורת חשבון החיים, להתמכרות שלמה לתביעות העליונות של הרוח האנושית.

היחיד בתור יחיד יכול לעשות לו את חשבוננו עם עצמו בכל יום, או ביום שימצא טוב לפניו. פה כמו בכל מפעל לאומי, בייחוד בכל עבודה דתית לאומית - חשובה העוצמה, שהאישיות הפרטית מרבה מתוך צירוף הכוחות.

ואני שואל: מה לנו, לאינם שומרים דת, מה לנו היום הזה? שואל אני: האמנם אין היום הזה בשבילנו אלא נחלת עבר, שריד קדומים? האמנם אין לנו צורך ביום כזה, ודווקא בצורה לאומית? ואם היום הזה יחדל מהיות מה שהינו וישוב להיות יום פשוט ככל הימים, האם לא תהיה זאת אבדה לאומית ואנושית גדולה, ירידה שאין אחריה עליה לעם ישראל ולנו לכולנו, בני העם הזה?

קיבלנו מה שמסרו לנו אבותינו, האמנו בו ונתנו את נפשנו עליו. אין המסור והמקובל מאבותינו מתאים עוד למה שצמח וחי במוחנו ובנפשנו. אבל האם הרבינו לבחון ולבדוק, האם העמקנו לעיין ולשקול בדעת, מה באמת נתיישן ואינו מתאים עוד, מה באמת נחרב או נרקב, ומה- לעומקו של דבר - רק צורתו ניטשטשה או נפסלה, והוא מבקש לו צורה יותר נאורה, יותר אצילית, בהיותו חי ורענן ורק שואף להתחדשות עליונה."

א.ד. גורדון | מתוך: לחשבוננו עם הדת (הרהורים ביום הכיפורים)

בהצלחה,

שרון גלפרין, קציר